

חיים ביקר אצלם וחילל התנחלותם ומחאתם. כרגע באר שבע הוא מחוץ לתחום.
יש גם יחידה גוצרית - מתנדבים. כמה מחדרונים מתיחדים ומתחתנים עם בחורות
יהודיות. אין מחסור בעבודה בבאר שבע, אבל יש מחסור בשיכון. לצבא יש
50 דירות, אבל דרושה עוד. הקצינים משלמים 10 לירה לחורש בעד חדר (הדירה
שני חדרים וחצי).

הוא השכיר דירתו בצחלה לאייב פיינברג - שרוצה לחקים "סופר מרקס" -
חנות שהקונה ימצא בה הכל מן המוכן, והמשקים ימכרו לו תוצרתם - בלי
מתווכים. המשביר ותנובה וכן הסוחרים הפרטיים מתנגדים לו - רק מנחם ספיר
עומד לימינו. הוא רוצה לעשות שותפות עם נאום סרדכי - ועך כך קמה צעקה.

[[חסוי]]

3.10.57, יום ה'

יצאתי אחסול בבוקר לת"א להשתתף בנסף התזמורת הראשון מאז ב"היכל
החרבות". הגענו לפני עשר לת"א - וחיה לי יום עסוק. במשרד נפגשתי עם
סשה שזה רק חזר מדרום אפריקה, גאנה וליבריה שבע רצון. עבר את גאנה
לארכה ורחבה. תכל נמצא בידי האנגלים, וגם הצבא הסיניאטורי בעיקוד אנגלי.
אין עדיין אנשי המקום מוכשרים לנהל המסך, והמדינה. נקרום עומד לבוא חנה
בשנה הבאה. בליבריה רבה השחיתות. הנשיא עוסק בביזנס והנה גם את הארץ וגם
את עצמו...

נתפסה סירה ובה 12 איש (אחד יוגוסלבי) ובסירה 10.000 רובים אנגלים

ומיליון כדורים.

משלחת מטעם האיחוד הכריחה אותו להשתתף בועידת האחד שהחול ביום ו'

כג' חשדי (18 באוקטובר). עלי להרצות לנוער.

- באה אצלי אה"צ משמחה וכסלר וחביאו מכתב ומחנה מסול ענסילווניה.

בארבע בא אצלי מכסול רב - מזכיר הקבינט ועובד הכיה הלבן. התרשם

מאוד ממצב הגבולות. הסברתי לו סכנת הנשק הנשלח גם ע"י רוסיה וגם ע"י

ארה"ב לערבים. הבטיח לחאר המצב לאנשי הקבינט ולמזכיר הנשיא.

באה אצלי משלחת סנסילווניה (בחוכה גם "גויה" אחת) ועוררו שוב

שאלת ההימנון האמריקני. לפני הצהריים הזמנתי משמחת מן להסביר להם מדוע

אין לנגן ההימנון - ולא שכנעתי אותם. הגברת מן בכתה מצער. אנשי סנסילווניה

הגידו לי שבכל קצות ארה"ב פרסמו שבמתיחת הנשף ינגנו ההימנון, ואי הנגנון

יתקבל כעלבון רב. גם הגויה הצטרפה לדעה זו - והחלטתי שינגנו ההימנון ואז

אומר כמה מלים לפני פתיחת החזמורת.

בחמש בא אצלי ג'ורג' אלן - ציר ארה"ב באחונה, שבא במיוחד לנשף.

נפגשתי לפני שלוש או ארבע שנים בבלי כנרת. דיברנו על רוח און לפנים ועכסיו.

בסמונה וחצי בערב הגעתי ל"היכל" - וראיתי זו הפעם הראשונה. מלא

מפה לפה. פתחתי כנאום קצר - תחילה עברית לתזמורת, ואח"כ אנגלים - קבלת

פנים לאורחים: המנצח ליאורנד ברנשטיין, הסוליסטים ארטור ברנשטיין
פול טוטיליה (היה בקבוצ) ויצחק סטרן. עמתי בקצרה על מהות המוסיקה
וההבדל בינה ובין לשון הדיבור.

התזמורת נמשכה עד רבע לפני 12, והקהל היה נלהב ומלא התפעלות
"זה היה פנטסטי" - אמרו לי. איני טועם כמעט שום מוסיקה.

אחר כך - מסיבה בחצר הקריה במשרדי, שנמשכה עד שהיט. בא לשם גם
אברמוב, הציר היוגוסלבי, הרומני וקהל רב.

- בינתיים הייתי צריך כמה פעמים להתקשר עם משה בענין הסירה, היו
לי נימוקים נגד הוראחו, והחלטתי ליעץ לו - על סנה שהוא יחליט בעצמו
מתוך ידיעת המרטים והנסיבות.

בשלוש העיר אחי שוב מאיר בענין זה.

- הבוקר בא אצי גולדמן. התאונן על אשכול שאינו נוחס כסף להתישבות
ומבקש כנוס כוסד לחיאום מיד לאחר שובי לירושלים.

בערב בא אצי דוד הכהן - ושוחחנו בגלוי-לב על דבריו בלונדון
ומדוע יעצחין להסתלק משליחוהו לעצרת, אבל הברירה בידיו.

אחר כך - ישיבת המטה, ובשתיים עשרה - משלחת של כנטורים מאילינוי,
ג'ורג'יה, פנסילוניה ועוד. שוחחנו שתיים. נשאלתי שאלות ועניתי:

פליטים, יחסי שלום, מדיניות ארה"ב, סכנת סוריה, המצב העולמי, מה צריכה להיות מדיניות ארה"ב במזה"מ, מהי נהיה עצמאיים מבחינה כלכלית, האם נתפס, כמה עולים נוכל לקלוט ועוד. הבירורים הניחו דעתם.

בשלוש אה"צ עלינו חזרה לשדה בוקר, ובחמש וחצי הנענו הנה.

- הרכב משלחת הסינטורים שביקרו אצלי: י. פול סימון, ראש הקבוצה חבר בית הנבחרים באילינוי; סנטור מנס ורעיתו - מניו-מקסיקו; אלברט פדן - ראש סיעה הרוב במנסילווניה; קרטיין - ראש סיעה הרוב באייובה; ג'ון פ. סמוקונס - סנטור ממיצ'יגן; ויליאמס ל.א. סליזו - דיקן הסינאט באריזונה; צ'ון אירווינג וויילי - סנטור ממנסילווניה; לקסאו - מנהל בית הדואר; גילדח שרדר - אדמיניסטרטורית.

4.10.57, יום ו'

הבוקר בא אצלי טוביהו ורעיתו. נהן לי תיאור מהמצב החברתי בעיר. במועצה 13 חברים: 6 מפא"א, 2 מפ"מ, 2 הפה"מ, 1 אגודה, 1 אה"ע, 1 חרות. מחוץ לחירות כולם בקואליציה עירונית. לפי העדומ: 1 מעיראק (מפא"א), 1 פטונים (מפ"מ), 1 מטריפולי (הפה"מ), 10 אשכנזים (7 מפא"א, 2 רומנים, 2 ותיקים, 1 הונגרי, 1 עיראקי). הקשר העדמי חזק, ועסקנים מסוג מסויים